

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak: Egész évre ..... 4 frt Fél évre ..... 2 „ Negyed évre ..... 1 „	Felolvasó szerkesztő: Fehér János.	Főmunkatárs: Révész Lajos.	Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezentől minden megkezdett szög szónál 50 krral több. Lapunk számára hirdetésnek elfogadók: Kuncze Ignácék és a Magyar Távir. Irod. hirtetés közlési Budapest, Grassanóczy utca 1. szám.
	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		
	A lap szellemi részét illető közleményre a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendőék.		

Nemzeti szövetség.

Az alkotmányos küzdelem napjai lezajlottak s napok, hónapok múlva a felizgatott kedélyek is majd lassacskán le fognak csillapulni. Hova tovább, több idő fog kinalkózni az elmétkedésre. Tárty pedig, a mi felett elmétkedni lehet, akad itt is, ott is. Hiszen maga az évszak is arra ösztönzi az embert, hogy hivatasos foglalkozásán kívül szerezzen magának anyagot a szórakoztatató foglalkozására.

Mi ezúttal a felvidéki viszonyok felett fogunk elmétkedést kifejteni s aztán egy általunk évekket ezelőtt felvetett eszme megvalósítására hívjuk fel a közpályán működő intelligens, magyar hazafiak figyelmét.

Ismeretes dolog, hogy e hont Árpád apánk ideje óta, »Magyarország« elnevezés alatt ismeri a világ. Az elnevezés szerint ennek a hontnak tehát magyarnak is kellene lennie. Ámde a Felvidéken bármint keressük is a magyarokat, itt ezeket csak azon gyenge számú intelligens elemekben találjuk, a kik a korszellemmel haladva, megtudták tartani magyar jellegüket a kényszerítő körülmények dacára is, avagy hivatali állásuknál fogva magyar vidékekről kerültek hozzánk. Maga a nép egészen, az iparos és kereskedői osztály pedig nagyrésztben még ma is idegen. Nemi beszélik a magyar nyelvet s van rá eset, hogy érzelmei-világában ellenszenvet, gyűlöletet táplál minden iránt a mi magyar. Az, a ki magát magyarnak vallja ebben az idegen néptömegben, sokszor kiván léve az ellenszenvből folyó rossz akarathoz, az alkalmi haszonélvezet kizsákmányolásának.

Hajdanában ez másként volt. A magyar nemzet uraltta az idegen nyelvűeket, s ősi hagyományos szokás szerint testvértként ölelte őket keblére s ölelné ma is, ha lehetne; de ők ma megvetnek bennünket. Ma ők külön jogokat követelnek, azaz ki akarunk bennünket verni a magunkékból. A helyett, hogy be akarának olvadni az ezer év óta uralkodó, állam-

fenntartó magyar nemzethez, — napról-napra erősebben szervezkednek, hogy kompakt tótársadalmat építsenek maguknak.

Ez a törekvés megjárta volna akkor, midőn még a közlekedési viszonyok nehézségei s nagy fáradsággal járók voltak, midőn elszigetelten élhettek saját nyelvök és szokásaik szerint; de ma, midőn a közlekedés gyorsasága annyira kifejlődött, hogy néhány óra alatt az ország egyik vidékéről könnyű szertel juthatunk a másikra, — ez a törekvés szinte ámulatba ejtő.

Hová jutunk, ha e törekvésnek utját nem álljuk? Hová jutunk, ha szervezetenlül allunk a tőlünk elidegenített tömeg közepe? E kérdések még ma is oly aktualisak, mint aminőeknek azokat Deák Ferenc jelezte őfelsége előtt annak idejében. A nemzetiségi kérdés régóta huzódó mindennapos kérdés, mely sürgős elintézésre vár. El kell intézni politikailag és társadalmilag. A politikai elintézésnek előbb utóbb be kell következnie, ez csak idő kérdése. Ámde társadalmilag megkezdni a munkát, már most is lehet, sőt már évekket ezelőtt megkezdették a kultúregyesületek, de látszólag kevés eredménnyel. És ezt látva azon kérdés merül fel, hogyan kellene hát hathatósan közreműködni a fanatikussá pánszlávok megtörésére s a nép felvilágosítására?

E kérdés nem egyszerű képezte már lapunkban szobeszéd tárgyat s így ezúttal csak minireg fől akarjuk vetni, hátha akad valaki, a ki komolyan hozzá fog e régi kérdés megfejtéséhez. Megmondjuk tehát ezúttal is mit akarunk. Azt akarjuk, hogy minden felvidéki megyében egy kompakt egészséges és fölvilágosodott társadalom jöjjön létre, melynek minden artériájában magyar nemzeti vér és szellem keringjen. E célból ismét azt akarjuk, hogy a felvidéki megyék mindenikében alakuljon hazafias párt vagy nemzeti szövetség, melynek feladata lenne:

a) Gondoskodni arról, hogy egyes történelmi események emlékei egyes gócpontokat

képező községekben a köznépvel együtt megünnepeltesse.

b) Tanulmányozni az iparos viszonyokat, s a hazafias iparosok sorsának javítására a társadalmat megnyerni; az iparos és kereskedői osztály közt a hazafias érzést terjeszteni; a fiatal iparos és kereskedői nemzedék hazafias irányú nevelését figyelemmel kíséni; iparos és kereskedői kaszinók alapítását kezdeményezni és elősegíteni.

c) A nemzeti elégtelenség és bizalmatlanság eloszlatására kísérleteket tenni.

Elérkezett immár ideje annak, hogy az államkormány s a magyar társadalom komolyan vegye kezébe a felvidék purifikációját. A cikknél folyamán jelzett okoknál fogva elodázhatlannak tartjuk a magyar hazafias pártok, avagy nemzeti szövetségeknek megynkénti felállítását.

A magyar államnak a nemzetiségi kérdésbe leendő olyanul beavatkozása, miként azt a F. K. K. E. peticionálán, feltétlenül szükséges, de e mellett a társadalomnak is meg kell mozdulnia, mert életbevágó pozíciójának feláldozása már magában véve társadalmunk végelgyengülésére vallana.

Ez nem történhetik meg. A felvidéki magyar társadalomnak tiszszerezett gonddal kell foglalkoznia a nemzetiségi kérdéssel. Csak úgy állhatunk ellent az esetleges rázkódtatásoknak, ha van hazafiasan érző népünk, iparosaink s kereskedőink. Azért erősítsük meg a felvidéki megyéket a magyarságnak örömlomásaival.

A város házvétele.

Hogy a város előjárása most mar közgyűlést is hívott össze december 13-ra a hazvételi ügyében. mi is hozza kíváncsn szólni még egyszer, hogy bővebben kifejtjük ide vonatkozó nézeteinket.

A városnak, mint tudjuk, felmondtak az előjáróság hivatalos helyiségét, s ez képezi a fő indító okát annak, hogy állandó helyiség után nézzen és házat vásároljon. Azt is tudjuk, hogy a ház megvételére kölcsönt szándékozik fölvenni a város, melyet azután 25 vagy 50 év alatt apránként törlesztene s így idővel egy értékes ingatlanra a birtokába jutna.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

A csodaszer.

— A népelethől. —

Irtá: Türek István.

— A »Felvidéki Híradó« eredeti tárcája. —

Nem hiába dalolta Sugar Pali, a falu első legénye »Hét vármegyeit a babamnak nincs parjára, de valóban messze vidéket bejárta már Juhasz Julis szépségének híre. kit a környék is csak »Szép Juliska« néven ismert. — Mintha a Teremtő is csak egyrészeskedett teremtetten volna őket, oly kifogastalan, sőt irigylésre méltó volt mindkettő, hogy méltán büszké lehetett rájuk az egész falu.

Sugar Pali kiszolgált huszároronester volt, számos termete, s mindig gondosan kicsipott fekete tömört bajusza, s a katonaságtól magával hozott, tekintélyt parancsoló külső megjelenése csakhamar megtette a falu első legényévé. Meg is felelt Pali e megismerésnek derekasan, mert midőn vasárnap deléltőnkint a nagy misére vezette a falu legényiségét, valira vetett cifra szűrőben s rézfokossal kezében úgy nézett ki e derek legénybátor elén, hogy dicsőségét még egykori generalisa is megirigyelte volna tőle.

Nem csoda tehát, hogy a falu leányai rajta felejtették szemüket s ezüst sarkatujának minden pengését visszhangzották a szűzi keblek epedő dobbanásai. A

legényesség hajtott is szavára, mert ha a fogadóban mulatozás közebe verekedés támadt, elég volt Palinak egyetlen szava is, hogy azt meg akadályozza, mert jaj volt annak, ki szavának nem engedelmeskedett, kirelehetlenül elláttak annak bajait a körülötte levő markos legények, mint hű testjét. Szóval Pali volt a mulatságok lelke, s midőn ilyenkor szíve egyetlenével, a szép Juliskával járt a rofogósat, nem táncoltak tovább a többiek, hanem körbefogva bámultak a falu ékességét, a boldog, szerelmes perlepart; s Pali elragadó hévvel szorította erősen dobogó keblére szíve egyetlen szerelmét, kinek kipirult arca mar vállán pihent, mint a nyári hőségben lehajlott féső rózsabimbó.

De úgy látszik a sors is megirigyelte e végtelen boldogságot, mely földi lények közül úgysis keveseknek jut osztályrészül. A veletlensé, vagy a sorsnak előre kiszámított szeszélye hozta magával, de úgy történt, hogy midőn egy alkalommal Sugar Pali egymagában áradozott boldogságában a fogadó asztalánál, beköszöntött oda és mellé telepedett Telkes András, a falu első gazdája.

— Mit búslis Pali fiam — kezdé meg a társalgást András gazda — tudom én, hogy nagy gond van a fejedben, mert házasodni szeretnél, de se magadnak, se kedvednek nincs semmije.

— Ne káromolja az Istent, András gazda, — válaszoló Pali, mert nincs annak szíve, ki azt merészeli mondani, hogy nekünk semmink sincs. Kell-e nekem

nagyobb vagyon drága Julisom hű szerelménél, s az én izmos, munkára termett két karom is csak ér valamit.

— Mind igaz ez, Pali fiam, de csak olyan vigasztalódás ez, mint a kinek rózsás tányérja van, de nincs belé ennivalója, mert neked sincs szerződésed az Uristenel, hogy izmos karjaidat minden reggel munkára légy képes felelni. — És e beszélgetés közben volt rá gondja András gazdának, hogy az előttük immár egész csapatban álló üres üvegek száma minél gyorsabban szaporodjék.

Meg is tetten hatását, hogy András gazda ily mederbe terelte a társalgást, mert Sugar Pali nem sokára kezdte belátni, hogy bizony az élet küzdelmes napjaiban sokszor ki lehetnek majd téve nélkülözéseknél. Kapott is András gazda Pali e látszólagos ekéseledésén, mert bár elérkezte az utolsó hangon, de a mely kétségbe vonhatlanul magán viselte annak látszatát, hogy az elmondandók által nagy kő esik le bántos szíveről, — ekkép fízé tovább a szobeszédet: »Pedig rajtat mulik, hogy a falu első gazdája lehess, mert jól tudod, hogy egyetlen leányom, szép vagyonom egyedüli örököse, minden kérozt visszautastított mert szívének szerelme egyedül értenet langol. « Majd búsan folytata: »Ne hozz gyászst életem alkonyuló napjaira egyetlen leányom szemiatomást vagy elhervadasával, légy az én kedves gyermekek, s holnap már a falu legszebb hat ökre felett patthogt ostarod. «

Semmi kétség, hogy az eljárás sándéka jó és így mi is helyeslejtük, de már a kivétel módját illetően, amennyiben ez a Glücksthal-féle vagy bármely más nagyobb házmestertelére vonatkozó, nem érthető egyet, első sorban azért, mivel ilyen háznak a jövedelme nem fedezné a törlesztési összegeket, s amelyet a lakáshány még nagyobb lenne, a város díszetlen piaca továbbra is úgy maradna, amint most van, a járásbíró és teleknyökvé pedig, amely ma-holnap ki kell, hogy költözködjék a »Maticza« rozoga épületéből, szintén nem találja hajlékot, vagy újból abszorbeálva 2-3 nagyobb lakást.

Nézünk tehát az, hogy a város mindenképpen helyesen cselekedik, ha a piacnak beépítésre szánt részét kiszajítottatva s arra emelgetne megfelelő házat, amely a községi eljárás, a járásbírógot, teleknyökvét és esetleg még egyéb hivatalt is befogadná.

Szó van ugyan róla, hogy a Glücksthal-féle házból konkurrens akarnak csinálni a »Grand Hotel«-nek; meggondolandó azonban, hogy vajon prosperálna-e az újabb vendéglő a már meglévővel szembe lehetne-e állandó és biztos bérlele szamitani?

Nekünk az a véleményünk, hogy a város ilyen kockázatot spekulációba nem mehethet, a legkevésbé azonban teheti azt, hogy a »Dom«-beli uraknak egy újabb beseadt nyisson, amint itt-ott állítják, s ami már egymagában is elég lenne arra, hogy a vétel fele több helyen ne engedélyeztessék.

Igaz ugyan, hogy az általunk javasolt újonnan építendő ház talán szintén nem jövedelmesebb lenne, de legalább egy csinos épülettel több lenne a városnak, a díszetlen piacrész eltűnének, a kir. hivatalok alkalmas helyet kapnának, s a lakáshány sem fokoztatnák.

Reméljük, hogy illetékes helyen meg fogják szivlelni eme felszólalásunkat.

Iparteleteink földrajzi elhelyezése.

Írta: Sugár Ignác.
(Folytatás.)

S ha alkalmazzák mezőgazdasági viszonyokra a Thünen-féle kör elméletét, lehet alkalmazni a gyártelepekre is, melynek piacát a díjazásbi körökkel lehetne megállapítani s itt is beáll azon eset, hogy egy bizonyos ponton túl a versenyképeség megszűnhetik s zerény nézetünk szerint számos iparágban meg is szűnt volna, ha a termelési módok és eszközök folytonos tökéletesítésével elért termelési költség csökkentés által mindaz nem paralizálott volna.

A technikai vívmányok folytán elért költségmegtakarítások gyarkorta ellensúlyoztatnak a földrajzi elhelyezés által szaporított költségöbblettel, mely az árának pótlékát s vajmi sűrűn jelentékeny részét képezvén, a fogyasztásra visszahat. Csökkenti ennek mérvét s emelven az árakat, a piac nem biztosítható.

A helyzet tehát a gyárak produktivitásának rovasára alakul, melynek leküzdése másban nem is állhat, mint olyan iparpolitikában, mely a gyárak arányos földrajzi megoszlását előmozdítja.

Az aránytalan megoszlás azért is hátrányos, mert már ez oknál fogva sem lehetséges határozott fogyasztási vagy piacterület megoszlása. A díjazásbi aláigérésekkel ugyanis minden normalis helyzetnek vége van s olyan mesterséges versenyre kényszeríti a vállalatokat, mely káros, melynek célja gyarkorta nem lehet

egyéb, mint a díjazások differenciálal mutatózó különböletnek hasznosul való bevétele s ami biztos fejlődésünkben nem kevésbé jelentőségteljes, ilyen helyzet mellett a kisebb tökével, kisebb eszközökkel működő gyár léte lehetetlen s látjuk a gyárpar terén is azon jelenséget, miként dölnék ki a kisebb vállalatok s miként koncentráltatik valamely nagy iparág csekély néhány vállalatra. A cukor, a sör stbi iparágaknál e jelenség szamszerűleg is igazolható.

Es az aránytalan földrajzi megoszlás kihat a dísztonbutív tevékenységre, melynek alakulásában bő része van. A javak szetosztásának fontos munkája a termelés s fogyasztás kölcsönös érdeke, mely kiszaltta, zavartta s felesleges elemekkel telítette valik éppen e miatt, A területi munkamegosztás helyes arányba való hozatala éppen oly gazdasági szükség, mint bármely más munkamegosztás.

Az ipartepek arányos földrajzi megoszlása mellett a természetes piac inkább elérhető s a forgalmi terület határoltsága, minden mesterséges eszköz alkalmazása nélkül is, inkább megközelíthető, mindenesetre jobban és biztosabban, mint a különben is számos elvi kifogásba s nem kevésbé gyakorlati nehézségekbe ütköző ipari kartekek által, amelyek szülő oka végelmezésben gyarkorta nem is más, mint az aránytalan földrajzi megoszlás szulte helyzetnek mesterséges kiegyenlítése.

Tehát merőben gazdasági, a gyárak termelési és produktivitási viszonyait is elegendő okul tartjuk arra, hogy a gyárak létesítésénél a földrajzi eloszlás eive gyakorlatban is érvényesíttessék. Nem követhető s nem is jogos mesterkelt helyzetteremtés, hanem igenis szükséges minazon tényezőkhöz szorgos mérlegelése és egybevetése, melyek a gyárak létesítésénél megkívántanak. A centralizáció a mult sajátos viszonyainak következménye, de a sajátos viszonyok megszűnésén, a centralizáció helyébe a decentralizációnak kell lépni.

De nem kevésbé súlyosabbak az aránytalan megoszlás hátrányai. Azon társadalmi iránylatokat s törekvéseket, melyek két nagy küzdő, harcoló táborra osztották fel a társadalmat, a nagyművű centralizáció szulte. Nagy embertömegeknek szük területre való belekényszerítése szükségessé hozza magával a megéheletes feltételeinek kedvezőtlenységét. A szükséglet rohamos s nagy terület miután önmaga a találkozáshoz szükséges anyagot vagy csak ezek jelentékenyebb részét is nem nyújtja, hanem a más területek által való elvittatásra szorítva s így a legridegebb importra van utalva az elsőrendű szükséglet anyagaira nézve. A rendszeres ellátás, ha ma már természetes akadályokba nem is ütközik, költségessé válik, mely a munkabérral arányban nem áll. A lakásügynek jól meg nem oldható, az egészség, az erkölcs, a kultúra érdekei nagyon szenvednek. Maga a centralizált gyárpar teremtette meg a munkahadsereget, mely kifejezést a szó szorosabb értelmében veszünk, amennyiben a centralizált gyárpar munkasíraol a hadseregellátási módozatai, ha a jein rendszer folytatattik — sokban illenek.

A munkas, a magas földérték, drága ellátás miatt önállóágáról s a családi individualizmus legfőbb kel-

lérőkl, az önálló tulajdon hajlékrol lemondani kényeszerűl s a gyárak legjobb akaratával sem segíthet, mert anyagi eszközök az ily óriási költséggel járó törekvés megvalósítására elégtelenek.

(Folyt. köv.)

Szocialisták az alkotmányos küzdelemben.

Ezeréves nemzetünk sok minden baji középette még elég szerencsés, hogy kebelében nem ismeri az úgynevezett államfelforgató szektákat. A nihilisták, anarchisták, s hozzájuk hasonlók hajmeresztő merényletei a fennálló társadalmi rend és létező törvényes intézmények ellen csak az újságból ismerjük, s ilyenkor mindannyiszor jól esik konstatalnunk, hogy a mi társadalmunk még ment az államfelforgatók adaz tusától, lelketlen merényleteitől.

Hogy azonban ez így van, ennek mint kétségkívül örvéndetes jelenségnek magyarazata a magyar nép faji jellegében keresendő és meg is található. A magyar népek lovaság gondolkodása soha sem volt barátja az akna munkának, s az a dicsőseges ezeréves mit is azt bizonyítja, hogy valahanszor a magyar nép igazainak és jogainak biztosításá vesélyeztetve látta, sohasem szövetkezett a dinamittal és orgyilokkal, hanem mindannyiszor nyílt alkalomkú küzde használtá őseitől örökölt dicső kardját.

Csak az utóbbi időben hallottunk valamit, az úgynevezett szocialista fészföldésekről, melyek egyes helyeken már-már immenens alakot is kezdetek ölteni. A nemzetközi szocialdemokrata apostolok azonban — mert így szeretik magukat nevezni — csakhamar belátták, hogy nemzetközi boldogító eszközkkel nem sokra mennek a magyar néppel, mely szövés kintársásl képes volt századok süjtö csapását atsenvedni, de arra soha sem lesz képes, hogy ennek a vérről szerzett és aztottott magyar földnek csak egyetlen porszemét is megtagadja — hogy nemzetközileg legyen.

Igy alkotta tehát meg maga a magyar munkás nép, nem ugyan a pártvezetőség jóakaratóból, sőt mondhatni annak dacára a magyar szocializmust, mely mint ilyen a napokkal ezelőt lezajlott alkotmányos küzdelemben már részt és helyét követelt magának.

Hogy mily horderővel bír az, hogy a hazánkban most már mintegy 70000 működő tagot számláló szocialista tábor kivételközt nemzetközi jellegéből, s jogainak védelmére nem a közfellegas szerint fellegőrtást jelentő város zászló alatt küzd vakon és szamvetés nélkül a következményekkel; — hanem elveinek remít diadala jeitül küti a dicső trikolorát, s azzal, és az alkotmányosság formái között megy a harcba jogainak kiküzdése végett: ennek hatását, mar a közel jövő örvéndetesen igazolni fogja.

Eddig valahanszor a nemzetközi szocialdemokraták bajuk orvoslásának módozatai fölött tanacsokzasta gyűltek egybe, mindannyiszor a nemzetköziség nyomatókos hangozatótása mellett kikelték a magyar államiasz ellen, s így a dolognak elkerülhetlen vége mindannyiszor az lett, hogy a csendőrszuryonok szétzavarták őket. Miota azonban bevették magukat az alkotmányosság sancába és sérelmeiket, alkotmányos formakban adják elő és tárgyalják, azóta soha sem találkoztak csendőrszuryonokkal.

Igazan jól esett hallani, midőn a szocialdemokrata pártnak Budapestben, érzebetevarosi képviselőléleje, dr. Goldner Adolf mintegy tizezer szocialista dörgő ejenezése közepett különös nyomatókkal hangszólta: »Köve-tejük Magyarországnak úgy közgazdaságlag, mint politikailag teljes függetlenségét, mert az egyenleg szabad hazában lehet boldog.«

Es egek csodája! e szakváknál mintha csak erőszive megszűnt volna dobogni, agya képtelen lett volna tovább gondolkozni, — mert másként lehetetlen, hogy ne találta volna szavakat feleletre.

De nem talált, s ellenkezős nélkül engedte karját Andras gazda karjába fűzni — s ballagtak hazafelé.

Nagy volt Andras gazda hazában az öröm, s a rég óhajtott, de talán most nem is várt vendéget a különben is csinos Boriska ölellő karjai fogadtak. Hiszen régi ismerősök voltak ők, kiket még a gyermekkori édes emlékek fűznek össze, s mondjam-e tovább, hogy nagy lakoma kíséretében megtartottak mindjárt a kézfogót is.

Amíg ezek csaknem bízetheten valósággá váltak, az alatt szép Juliska puha párnáin rózsás almok között szendergett. Eseményiény vált álmanban az, ami után hite szerint már úgy sem soká kell gyöngye szívének epednie. Menyasszony volt, a legboldogabb, kinek lsten oltárohoz vezető útját az ég anyagai hinték be feslő rózsabimbókkal, hol a világ legszebb, legderekbab és legmúltabb legényének, Sugár Pálnak mondta el őszintén szerető szívének legforróbb imáját és esküjét: »Holtomiglan és holtodiglan.«

De még a menyéni boldogsággal elárasztó álmanak is csak a rideg valóságba ébredés a vége, s ki hitte volna, hogy ugyanaz a nap, a mely felkelő bitor-szuraival még a rózsás almok közt szendergő szép süz menyasszonyi fátylalt aranyozta be, — utolsó sugaraival már gyász leplettől búcsúzík el.

Mint a nyári hőségben kiszáradt szalmafedelen

villamgyorsan végig fut a fellobbant láng, oly gyorsan terjedt a faluban a hír mar kora reggel, hogy Sugar Pali hitelen lett szép Juliskához, — s a vén anyókák mintegy tanúbizonyoságot szolgáltatva jöstehetségüknek, erőstgették is: »tudtam én, mondtam én előre, hogy sohasem veszi el a földhöz ragadt szegény Julist.«

E hír ébresztette fel boldog álmból a boldogtalan leányzó is. A hír megvívóiben bár egyúttal vizagstólókra is talált, — de lehetett-e gyarló szavakkal halálisan megbesezt szívere gyógyító balszamot önteni? A menny trónusától örök tüze taszitott anyáioak nem éreztek oly lesújtónak örök boldogságuk elvesztését, mint a mily fájdalommal vezért az ő megcsalt szíve.

Elzarkozva, könyörpad között varta meg, míg aikonyodni kezdett, s ekkor magáhozvéve egyetlen értékes holmitját, egy díszes selymekendőt, a falu alatt elballagott a vén Dorka anyó viskóhajhoz, kiről a vidéken el volt terjedve, hogy nemcsak a betegségeknek, hanem a szíveknek is gyógyítója. A vén kuruzsoló nem kevésbé volt meglepetve, midőn a falu ekeségét ily dúlt arccal és agyonisit szemekkel latta maga előtt, de miután a hír már ő hozza is elhatott, kezét megfogva csakhamar vizagstálni kezdte: ne sírj szép leányzó, a tenyeredől kiolvasom, hogy kedvesed ártatlan szivedet megcsalta, de tudod, hogy én a beteg szívek gyógyítója vagyok.

A letört rózsabimbó még mindig nem tudott szóhoz jutni, csak zokogott fájdalmasan, s átadta selymekendőjét a vén Dorkának, ki ekkép folytatta: vizagstalóddjal, szép leányzó, e csodaorvososság visszafor-

dítja hűtelen kedvesed elfordult szívet, mert az ő szíve másé nem lehet. — E biztató szavakra a bánatos földi tündér megtört szíven egy fájdalom enyhítő titkos érzelem nyílt át, egy pillanatnyi boldogító remény, hogy ő még egyszer birtokába juthat szíve egyetlen szerelmének, — aki nélkül e földön nem tud, nem akar élni.

Hazamenve csakhamar teljesen kiürítette a kapott üveg tartalmát, hogy a csodás hatás minél előbb jelentkezhesse, — azután bánatos fejét az alm karjaiba hajta, hogy szabadulva a rideg valóság kinos fájdalmától, ismét csak Sngár Pali boldog menyasszonyának lassan magat.

Szemei bezáródtak . . . De nem a menyéni boldogságot varázsló almó rózsát hintő ujjai zártak most be, hanem egy hideg, fagyos kéz, mely kiöli az életnek utolsó lehetet is. Most tedesedett be csak valóban almó, mert anygiók jöttek érte, hogy elvezessék viruló rózsaberkeken át a boldogság örök otthonába, hol a szívek hájrái többé nem a gyötő fájdalom hangjától, hanem büjálku csodáloányok magasztos éneketől rezegnek.

Es álmat többé nem zavarja meg a rideg valóságra ébredés.

Öt fekadut puha párnák közt az igéző alak, mint a gonosz kezek által letört lilium, mely hiporpát meg szirmaim hordja, színével elbájol, illatával elkabít, de megvannak skazitva benne az idegszálak, mely eme kivalóságait létrehozta, apólok az életet követték.

Ehátott a rémhir Sugar Palihoz is, kit éppen

Szeretjük remélni, hogy a magyar szocialdemokrata párt erről az útról, mely az alkotmányosság útja, nem fog többé letérni, s nem fog hallgatni többé az idegenből idezszakodó hontalan apostolokra, kik eddig vadul és lelketlenül tüztek elvárásokra meg a szuronyok ellen is, mert a porba hulló vérték nek nem a latorok testvérért, — hanem követni fogják az oly komoly és igaz meggyőződésű vezeteket, mint például dr. Goldner Adolf, ki első sorban is magyarnak valja magát, s magasabb intelligenciával képes lesz a vezetésére bizott partot megóvni a végzetes szerencsétlenségekétől.

Ha a magyar szocialisták így módon, az alkotmányosság sanciai belül, a magyar államiasg eszméjével és annak dicső szimbólumával, a trikolorral, annak harcba jogaikkal kiküzde végezt, — akkor törekvésekhez hova-előbb megnyerik az egész társadalom rokonszívét, — s miután e téma fölött most már úgy sem lehet napirendre térni, — sőt a napi sajtó is komolyan kezd vele foglalkozni, — eljőhet az idő, hogy a társadalom maga nyújt segítségét az oly erősen sajtótt béklyók megoldására.

HIREINK.

— **Igazgatótanácsok beiktatása.** Mint lapunk egyik előző számában közöltük, a vallás- és közoktatásiügyi miniszter, *ifj. Juth György* országgyűlési képviselőt és *Klimó Vilmos* pribóci ér. lelkészt a *znóvárai* állami tanítóképző-intézet igazgatótanácsának rendes tagjaivá nevezte ki. Az új igazgatótanácsokat *Berecz Gyula* kir. tanfelügyelő november 18-án iktatta be ünnepélyesen állásukba az igazgatótanács, a tanári testület és a növendékek jelenlétében. Beiktató és egyszerű mindüdvől beszédében az intézet feladatai közül különösen az iskolai kulturmissziót emelte ki, ezen cél alapján politikai kulturmissziót az igazgatótanács figyelmébe. A tanári testület és a növendékek nevében *Somogyi Géza* igazgató üdvözölte a tanácsosokat kérve azoknak a tényezőktől iránti jóindulatát és támogatását. Az igazgatótanácsok nevében *ifj. Juth György*, országgyűlési képviselő köszöntö meg a szíves ovációt, igérve, hogy az intézet ügyei iránt nemcsak a legjobb indulatot fogna viseltetni, hanem komoly elhatározásokat az ügy érdekében minden lehetőt meg is tenni. Az ünnepélyt a növendékek karéneke nyitotta meg és zárta be. Az ünnepély után az igazgatótanács ülést tartott.

— **Kiállítási érem.** *Juth György* és *Juth Kálmán* o méltóságok, neopali uradalmukból kiállított tényszerű jubokért, az ezredéves országos kiállítás jury-tanácsának javaslata alapján a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr által kiállítási éremmel tüntették ki.

— **F. M. K. E. znóvárai kisdedóvodája** anyagi ügyeinek végleges rendezése végett a törömegei választmány elnökségének felszólítására az óvodai gondnokság nov. 18-án ülést tartott, amelyen megjelent a választmány elnöke: *ifj. Juth György* orsz. gyűlési képviselő, ügyvivő alelnöke: *Boldiz Ignác* és pénztárosa, *Fehér János*. Megjelent az ülésen vendégként *Berecz Gyula* kir. tanfelügyelő is. Az ülésen az óvoda anyagi ügyei végleg rendezettek. Turócvármegyé hazafiak közöntségén áll, hogy ezen hazafiak kulturmisszió: teljesítő intézet többször, ilyen a működésére is kiható zavarba ne jöjjön; az óvoda gondnoksága pedig azon legyen, hogy a nagy aldozatok aran feltartott intézmény az aldozatok arányban álló missiót végezzen. Szóva tetteit ez ülésen a kath. klerusnak az utóbbi időben a kulturgyűlési-találkozásokban tanúsított passzív magatartása is. *ifj. Juth György* választmányi elnök hanglyolyozta, hogy az egyesületnek főként Turócvármegyében a klerus

hazafiak támogatására mennyire szüksége van; ha a passzívítást — amint felemlítettét — csakugyan egyes lapok szubvencionálása idézte volna elő, megnyugtatósl kijelentheté, hogy az egyesület millenáriss közgyűlésén elhatározta, miszerint a jövőben semmiféle lapot szubvencionálni nem fog. *Akantisz Rezső* a gondnokság nevében hálas köszönetet mondott a választmány elnökségének és a tanfelügyelőnek az intézet iránt évtől kezdve alkalmakkal is tanúsított meleg érdeklődéséért.

— Mi pedig ennek kapo-án közlé tesszük egész terjedelmében a F. M. K. E. elnökségének íme ínyben tett véleményes javaslatát: „Sokfelől azon vádák hangzottak el, hogy egyesületünk a területén megjelenő hírlapok szubvencionálásával politikai irányzatokat támogat. E vád ellen ugyan felesleges védekezniünk, mert az egész ország látja és tudja, hogy egyesületünk mindenféle politikai törekvésektől és mozgalmaktól tavol áll, s hogy éppen minden igyekezetünket arra fordítjuk, hogy a magyarságot a nemzeti társadalom kiépítésének nagy eszméjében minél inkább egyesítsük és összeforasszunk; mégis lehetetlen elzárkózniunk a nagyon lábra kapott s jobb ügyre méltó buzogsággal terjesztett gyantásitások mérlegelése elől. Mert nekünk minden jó hazafira szükségünk van, s arra kell törekedniünk, hogy egyesületünk oly téren legyen, amelyen zavartalan egyetértéssel, politikai pártkülönbség nélkül minden magyar kezdet foghat, s kerülőnek kell mindent, ami akár tényleges ellentét, akár féltreírás elősegítése által az összetartást gyöngítiheti... Ezen indokok kapoán aztan javaslato a közgyűlésnek, hogy a szubvencionálások beszüntetessenek. Ez megis történt. Reméljük, hogy most már az idegenkedés is megszűnik s papságunk nem zárkózik el kulturális mozgalmaink elől.

— **Tanarok jubileuma.** Zűjtanak, de lélekemelő és megható ünnepély folyt le november 14-én a *znóvárai* állami tanítóképződében; az intézet növendékei és tanári testülete ünnepelték *Egner Adolf* és *Ritskay János* intézeti tanarok 25 éves tevédei tanári működésük jubileumát. A házi jellegű ünnepélyt *Somogyi Géza* igazgató nyitotta meg az ünnepély jellegéhez méltóan, megható szavakkal. Mélyen érintette a megjelenteknek kedélyét a növendékek szónokának bensős és mély hála által sugalt üdvözöl beszéde. De különösen *Baldiz Endre* tanárnak, a tanári testület szónokának mely értelmi és remek formájú beszéde. — A beszéd pedagógiai értelemben vett hatása a növendékekre, az által, hogy a jubilanos csempéit a növendékek elé követendő példau hatatosan odaállította: bizonyára maradóan volt. — *Ritskay János* és *Egner Adolf* könnyekig meghatótan köszöntötték a váratlanul jött ünnepelt. — Taviratilag üdvözölte a jubilanosokat a turóc-szent mártoni felső kereskedelmi- és polgári iskola tanartestülete nevében *Boldiz Ignác* igazgató is. — A znóvárai intelligencia azáltal adott az ünnepeltk iránti tiszteletének és szeretetének kifejezését, hogy felszólításokra a „magyar olvasókör” helyiségekben társas vacsorát rendezett, a hol *Akantisz Rezső* olvasókör elnök mondotta az ünnepeltkre az első felkötőntölt. A társaság kitűnő hangulaban sokáig maradt együtt.

— **ifj. Juth György**, képviselő örönagysága a F. M. K. E. (turócvármegyei) választmányának elnöke. znóvárai tartozkodása alkalmával a közművelődés iránti meleg érdeklődésének és aldozatkészségének ismetetlen és azáltal adott kifejezését, hogy a *znóvárai óvoda celyaira 20 forint adományozott*. Fogadja aldozatkészségeert a gondnokság halas köszönetét ez uton is.

— **Partszervekedés.** A zsolna vidéki szabadelvű párt hívei f. hó 8-án egyesültek alakultak. Elnöke

öyhangulag dr. Smalovszky Valér országgyűlési képviselőt választották. A fiatal egyesület 15-én tartotta első közgyűlését.

— **Városi közgyűlés.** Turóc-Szt. Márton város közönsege december hó 13-án közgyűlést tart, melynek tárgya lesz: 1) Az úrbéreknek tulajdonát képező Kaluzsa nevű egykori kúria maradványainak és a Glücksenthal Jónas-féle háznak megvételére nézve a szerződéses jóváhagyása. 2) 255000 forintos kölcsön felvételének kérdése az 1) pont alatti telek, illetve házvétel fedezésére.

— **Értesítés.** Marmorstein Bertalan, a turóc-szent-mártoni állami felső kereskedelmi iskola volt növendéke értesíti — lapunk útján — tanulóársait, hogy Budapesten, Schwarz József és Tarsa, gép-raktár és műszaki irodájában van alkalmásában.

— **Milleniumi vesztegek.** Megbizható forrásból közlik velünk a következőket: A milleniumi kiállítás sokszor hibázottok bérleti rendszere biztosította magának a kiállításnak pénzügyi egyensúlyát s az igazgatóságnál most készül kérésadások alighanem fölözlegleg fognak járulni, ami később kiállítások szokatlan dolog a kiállítások történetében. De meg a kiállítás pénzügyi egyensúlyát ekként biztosítottok, addig érzékeny vesztegeket szenvedtek azok, a kik a kiállítás kapcsolatos vállalatokba avagy bérletekbe bocsátkoztak. A kiállítás osztályosrjáték tulajdonvéve egy millió forintot hozott a kiállítás utp javára, azonban az ismert Heintze Károly földarúsító vagy 500 000 forintnyi veszteggel vonult vissza német hazájába. — Nem sokkal jobban vezetődött a kiállítás jegyvallalal bérlete. A bérlet megkövetésének alapjai minimum 4 millió látogatott számítottok atlag 35 krajczárjával s ennek a kombináción alapján fizettek a vállalkozók a jegybérletért 1 400 000) forintot. Minthogy azonban még csak 3 millió látogatója sem volt a kiállításnak, a bérlet-konzorcium 350 000 forintnyi veszteget szenvedett. — Az „Ős-Budavára” című vállalat szintén szoros viszonyban volt a kiállítással s bár ennek számadásai még nincsenek lezárva, maguk a vállalat vezetői 300 000 forintra becslük vesztegüket. — Az a konzorcium, mely „Millenium” utazási és elátási vállalat címmel az egész országban oly élénken agítalt a kiállítás látogatása érdekében, ugyancsak ide tartozik, mert számadásainak lezárásakor kereken 80 000 forintnyi veszteget konstállt. Hogy ezeken kívül vesztet a tulsóság számmal felalított vendéglő, kávéház és arubódé a kiállításon, az nem tartozik a nyilvánosság elé, de hogy ezeknek vesztege is nagyon jelentékeny, az bizonyos.

— **Üzvegyi jogon szerzett iparüzési jog.** A kereskedelmi miniszter legutóbb egy konkrét ügy elintézésé alkalmából azt a figyelemreméltó elvi jelentőségű határozatot hozta, hogy az első írgy által szerzett iparigazolvány alapján, annak halála után üzvegyi jogon megkezdett iparüzés szerzett jogot képez, melynek hatályát nem korlátozza az iparúrvény az üzvegyi állapot tartamára, minélfgva az ilyen módon szerzett iparüzési jog újabb ferjhezmenés következtében nem szűnik meg.

Irodalom.

A Kertnek nov. 15-én megjelent száma az alábbi érdekes tartalmat foglalja magában: *Konyhakertészet*. B. Gohóby M.: A melegágyakról általában (Vége). Band Henrik: A főzelek conserválása téli használatra, Deak Imre: A paprika termelése és feldolgozása, Ráde Károly: Hajtató helyiségek. — *Gyümölcsészet*. Angyal Dezső: Abrei-i srmé, Zádor Gyula: A gyümölcsfák gondozása a télveszedése után. Liebald Béni: A miről a gyümölcsfák szólhatnának, Mauthner Ödön: A földieper mint pontos lakbér fizető, Hrehlay Emil: Alma és körte aszalás, Marc Ferenc: Az európai és amerikai diófa, különösen értékes fajta tekintetében. — *Diszkortészet*. Marc Ferenc: Az életfalék, Cséster Gyula: Pálma a szobában, Kardos László: Az aquarium növényeiről. — *Gépj-és eszközleírás*. Vitalyos: Céliszéri takarás. — *Tárca*. Kalocsa Róza: Hala. — *Irodalom*. Pascalon: Kertészeti sznebnaptár. — *Hírek*. Chrysanthemum-kiállítás Budapestben, Milleniumi Chrysanthemum-kiállítás, A gyümölcsfatanársztesztés érdekében, Az új orszagház körülmény. Késői börtmes.

Nyilttér.

Az e rovatban foglaltaként nem vállal felelőséget a szerk.) **Henneberg-selyem** csakis akkor valódi, ha közvetlen gyarmából rendelik — fekete, fehér és szinecsket 35 krtól 14 ft 65 krt méterenként — sima, csikok, kockázott, mintazottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintazatban stb.) postabér és vamentéses a hazhoz szállítva és mintaké postafordulatait küld: **Henneberg G.** (Cs. k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** — Svájca címettel levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bényt ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

Bücszás.

Budapesti üzletem váratlan gyors átvételének szükségessége folytán sokkal hirtelenebbül kell elhagynom Turóc-Szentmárton, semhogy szemeselyem és élőszóval vehetnék végbűcsüt mindazoktól kik úgy üzletemben, mint a privat életben halandóságukban részesíteni szivesek voltak. Amidőn ez úton fordító szövegetem nyilvánítanom jó ismerőimnek irantom tanúsítást figyelmeükért, kerem, méitőztassanak megtartani szives barátságukban ezentül is; a magam részéről

Boriska ölelő karjai közt talát. Az első pillanatra azt sem tudta, hogy szívéhez vagy aghoz kapjon-e, mert úgy érezte, hogy szíve e váratlan érzelmek súlya alatt kezd megmerevedni, s agya a kiábrándulasban kezd homályosodni. De a következő pillanatra meg mint villám szakította ki magát Boriska karjai közül, — s ment előre. Útján most már nem az öntudat, hanem valami titkos ösztön vezette. Végre útközben megállt. . . . Valami ismerős háza talát, mert kapujára támaszkodva értetlen hangokon kezdte dudoglatni: „Hivom ki, csalom ki, de hiába, nem jön ki. . . és meghallották e dalt odabenn is, mert ismerős volt az — nem egyszer hangot e daltól a tágas utca hoidvilágos estéken, melynek hívó szavára megjelent az ékes gyöngyvirág.

Kijötték a halottas házból, de akik meglettak e kapufélfájára borúlt duduló legényt, arcukon nem a megbotránkozás, hanem az elszórnyködés kifejezése út, s ajkukról önkéntelenül röpltek el e szavak: nagy Isten . . . szegény Pali! . . .

Nem merték megszólítani, ő sem szót senkihez. De a midőn elvégezte a más annyira megszokott daleduolását, bement a halottas házba, s megállt a zokogók közt. Mozdulatlánul egymásra tapadt ajkaira nem jötték hangok, szemébe többé nem özőnlöttek könyvek, mert lefutottak azok most szívébe, s elfojtának ott minden kifejezhető érzelmét. Tagra nyílt szeméivel csak bámult mereven maga elé a levegőbe, a nélkül, hogy a körülötte lévő tárgyakat észre venné. Megkondultak végre a bánatos hangú harangok. Hangjukat el-el kapkotta a szello fuvalma, s úgy adja vissza, mintha elfojtott zokogás törne ki belőle. Könyvez

gyásztozeg kísér ki egy virágokkal elhalmozott koporsót. Csak egy ember van közöttük, aki nem tud könnyezni csak halad a koporso uton melyen lehajtott fővel, halad a nélkül, hogy most már tudná, kit kísér, vagy hova kíséri.

Leeresztették a drága halottat utolsó nyugvó helyére, s följege domborult az a hant, mely határa mindannak, ami földi, legyen az boldogság vagy boldogtalanság, mert e hantra helyezi koldus mankóját, s a király gyémantos koronáját. A gyászoló tömeg egy áldás, s egy eljett könnyecsip kisérésében búcsút vesz a sirhanttól is, csak egy ember áll még mindig a sir mellett mereven, néman, mintha nemcsak labai, de szeme is gyökeret vert volna a friss hant fövényében.

És ott áll ő napok, sőt évek multán is, de többé nem a dalias levante, hanem a kiaszott, felismerhetetlen rémalak. S valahányszor — új lakó érkezven a srok rideg homába — megcsendült a temető kis harangja, pontosan elballagott a temető kapujába, mint aki vár valakit, — s az ilyenkor könnyörletés hivek által oda nyujtott alamizsnákat kiaszott, reszkető karokkal fogadta el. De azután visszament egyedül tartózkodási helyére, a drága sírhoz, mely fölött egyszer csak halva találtak.

Beteljesült tehát a vén Dorka jóslata: hogy a Sugár Pali szíve másé nem lehet; de éppen azért, mert igazat mondott, adott orvosságnak csodás hatású fölött még behatóban elmélkedni, bó alkalom kínálkozott neki a börtön falai között.

mindenkit biztosít, hogy legszívsebb emlékezetemben fogom megőrizni úgy az üzleti, mint a privat életben irántam tanúsított jóindulatukat.

Turóc-Szt.-Márton, 1896. november 19.

Kiváló tisztelettel

Glücksthal Albert.

387. sz. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a znói kir. járásbírószék 1896. évi 3009. 3023. számú végzése következtében Dr. Vanovics János által képviselt a »Tatra« felső magyar bank javára Büchler David és neje Teréz ellen 436 és 142 frt 71 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 850 frtra becsült 100 db. erdélyi anyajuh, 5 db. színes üszöböl álló ingóságok nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a zníováraljai kir. járásbírószéknek 4613—1896. sz. végzése folytán 436 és 142 frt 71 kr. töképvétel, ennek 1895. évi április és október 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 75 frt 35 krban bíróság mar megállapított költségek erejéig Nagy-Szocócón leendő eszközzésére 1896. évi december hó 2-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitzetük és ahhoz a venni szándékokok jelen hirdetmény és a Felvid. Híradó utján oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legfőbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Znion, 1896. évi november hó 17. napján.

Szibner Gyula,
járásbírószék végrehajtó.

325. sz. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zníováraljai kir. járásbírószék 1896. évi 4288. sz. végzése következtében dr. Lax Adolf t.-sz.-mártoni ügyvédtől által képviselt töröci kereskedelmi és hitelintézet javára Bakos János, Lejtrich András, Mracsó János, Halama János ellen 900 frt s járulékaire erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 686 frt 70 krba becsült 4 db. ló, 2 db. szarvasmarha, 1 db. sertés, gabona, s gazdasági felszerelések, Háj község közös erdő s legelőhöz való jog, 1—6, 12—13, 15—17, 20—28. 11. sz. a. teleknek csakis fele részé nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a zníováraljai kir. járásbírószéknek 4495—1896. sz. végzése folytán 900 frt töképvétel, ennek 1896. évi március hó 23. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 90 frt 25 krban bíróság mar megállapított költségek erejéig a helyszínen vagyis Háj községben leendő eszközzésére 1896. évi november hó 24-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitzetük és ahhoz a venni szándékokok oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legfőbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Zníováralján, 1896. november 7-én.

Szibner Gyula,
kir. járásbírószék végrehajtó.

343. sz. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tekintetes zníováraljai kir. járásbírószék 1896. évi 4439. sz. végzése következtében dr. Lax Adolf által képviselt töröci kereskedelmi és hitelintézet javára Lejtrich András és Filo János háji lakosok ellen 75 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 310 frt 70 krba becsült ingóságok, közös erdő s legelőhöz való jog, mely tárgyak 4495—4496. sz. a. eredetileg összeirattak, nyilvános árverés utján eladandók, Lejtrich András ellen 4585—96. sz. a. igényelt ingók az eladandó tárgyak közül kihagyatnak.

Mely árverésnek a zníováraljai kir. járásbírószéknek 4756—896. sz. végzése folytán, 75 frt töképvétel, ennek 1896. évi június hó 1-5-öt napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 45 frt 33 krban bíróság mar megállapított költségek erejéig Háj községben leendő eszközzésére 1896. évi november 27-ik napjának délelőtti 11 óra határidőül kitzetük és ahhoz a venni szándékokok oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legfőbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Zníováralján, 1896. november hó 7-én.

Szibner Gyula,
kir. járásbírószék végrehajtó.

4055. tk. sz. 1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zníováraljai kir. bíróság mint tkivi hatóság közhírré teszi, hogy Kupcsék Andrásnak Strier János és József elleni végrehajtási ügyében Felső-Stubnya

községben fekvő, a felső stubnyai 269. sz. tkijnyben A 1—6. és 8—27. sor-sz. alatt felvett ingatlanból (többit közt a 164. sz. sz. házbló Strier József és Janost B. 6—7. tet. szerint összesen 2/3 részben illető jutaléka 749 frtnyi kikialtási árban az árverést elrendelőre, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az eddige, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Felső-Stubnya községében a község hazanál megtartandó nyilvános árverésen a kikialtási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékokoz tartoznak minden egyes ingatlanog kikialtási árának 10% -at készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy pedig a banatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni. Kir. járásbírószék mint tkivi hatóság, Turóc-Szt.-Mártonban, 1896. évi szeptember hó 10-én.

Kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság, Zníováralján, 1896. évi november hó 17-én.

Dr. Bedő Béla,
kir. aljbíró.

3921. tk. sz. 1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zníováraljai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Hilmer István mint Szocsovsky sz. Polereczky Zsuzsi ügydongdonokanak Szocsovsky Sándor elleni végrehajtási ügyében Kis-Szocóc községben fekvő:

- a) a kis-szocóc 13. sz. tkijben A + 2. sor-sz., 21. hr. sz. alatt felvett, Szocsovsky Sándor és Szocsovsky István nevére írt részletben 26 frtban;
- b) az ugyanezen számú tkijben A + 3. sor-sz., 25. hr. sz. a. felvett s ugyanazok nevére álló részletre 26 frtban;
- c) az ugyanezen sz. tkijben A + 5. sor-, 50. hr. sz. alatt felvett s ugyanazok nevére írt részletre 196 frtban;
- d) az ugyanezen sz. tkijben A + 6. sor-, 51. hr. sz. alatt felvett s ugyanazok nevére írt részletre 182 frtban;
- e) az ugyanezen sz. tkijben A + 9. sor-, 117. hr. sz. a. felvett s ugyanazok nevére álló részletre 18 frtban;
- f) az ugyanezen sz. tkijben A + 10. sor-, 126. hr. sz. a. felvett legelőből Szocsovsky Sándort B. 2. tétel szerint 1/2 részben illető jutaléka 197 frtban, és g) az ugyanazon sz. tkijben A + 21. sor-, 30/b hr. sz. a. felvett Szocsovsky Sándor és István nevére írt 12. és 13. ői, számú hazakra 160 frtban ezennel meghatározott kikialtási árban az árverést elrendelőre és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 12-ik napján d. e. 10 órakor Kis-Szocóc községében a község hazanál megtartandó nyilvános árverésen a kikialtási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékokoz tartoznak az ingatlanog kikialtási árának 10% -at készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy pedig a banatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni. Kir. járásbírószék mint tkivi hatóság, Turóc-Szt.-Mártonban, 1896. évi szeptember hó 10-én Medzihradsky kir. aljbíró helyett:

Kir. járásbírószék mint tkivi hatóság, Zníováralján, 1896. évi november hó 17-én.

Dr. Bedő Béla,
kir. aljbíró.

326. sz. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zníováraljai kir. járásbírószék 1896. évi 3939, 4212. számú végzése következtében Dr. Lax Adolf ügyvédtől által képviselt töröci kereskedelmi és hitelintézet javára Fojtk Antal, Mracsó János és Filo János háji lakosok ellen 600 és 40 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 809 frtra becsült 4 ló, gabona, gazd. felszerelések, Háj község közös erdő s legelőhöz való jog, 1—5., 9—13. f. sz. a. 8. t. a Mracsó János ellenében felül-foglalt és 47 frtra becsült tárgyak, melyek 4495. sz. a. eredetileg lefoglaltattak, nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a zníováraljai kir. járásbírószéknek 4496—1896. számú végzése folytán 640 frt töképvétel, ennek 1896. évi május hó 1-5-öt napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 99 frt 97 krban bíróság mar megállapított per-és végrehajtási költségek erejéig Hájjon leendő eszközzésére 1896. évi november hó 24. napjának d. e. 11 óra határidőül kitzetük és ahhoz a venni szándékokok oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legfőbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Zníováralján, 1896. évi november hó 7-én.

Szibner,
járásbírószék végrehajtó.

Nincs többé szükség vagy i festészetre.
Mindenki otthon festhet minden színben és árnyalatban ruhát és fehérneműt.
TIZ PERC ALATT.
Korszakalkotó találmány 500%- megtakarítással.

MAYPOLE SOAP
angol festő szappan.

Legújabb találmány házi festésre. Fest minden színben és árnyalatban.

Tizenöt perc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő szappannal ruhát, bluzt, függöny, zsebkendő, selyem- és cérna kezűt, inget, harisnyát, gallért, selyem szövetekeket, szalagot, csipkét, atlaszt, barsonyt, struce-tollat, hancsalapokat stb. megfesthet. A festés szintartó és el nem fakul! Minden ruhát újra és modernre varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rongja. Egy darab ára 40 kr. (Fekete 50 kr.) s ezzel egy női blouse megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve.

Szabadalmazott az egész világon!

Vezérkép. Ausztria-Magyarország, Balkán államok, Görög- és Türökországban.

Bécsben Mariahilferstrasse 105.

Sonnenschein Lipót, Budapest, Bányav. utca 5.

Mindenütt kapható.
Egy mintadarab 45 kr (bélyeg) beküldése ellenében bérmentve küldeték.

HIRDET MÉNY.

Ó cs. és apost. kir. Felsége f. é. október hó 4-én Budapesten kelt legfelső elhatározásával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a f. év végével rendezendő

XIX-ik jótékonycélu m. kir. állami sorsjáték

remélhető tiszta jövedelme akként osztassék fel, hogy 1. a vagyonatlan állami tisztviselők özvegyei és árva részére létesítendő alap, 2. a kézdí vásárhelyi »Stephánia« menedékház, 3. a budapesti első gyermekmenhely, 4. a kolozsvári »Mensa Akadémia«, 5. a szünvidi gyermektelep egylet, 6. a fehérek kereszt-egylet, 7. a Girkvencia mellett létesítendő tengeri gyermekotthon és 8. az első budapesti szegény gyermekkerület-egyik egyenként egy üzed, míg 9. a budapesti »Erzsébet« kórház-egylet, 10. a ydri nádorvárosi Leány-árvaház és 11. a budapesti VII. kerületi népnyonya egyenként egy húszadíszében részesítessék.

E sorsjáték összes 3282-ben megállapított nyereményei az alább következő játéktörv szerint 160.000 forintra tagnak, és pedig:

1 főnyeremény — — — — 60000 frt	2 nyeremény egyenként — 2000 frt
1 » » — — — — 15000 »	4 » » — — — — 1000 »
1 » » — — — — 10000 »	20 » » — — — — 500 »
1 » » — — — — 5000 »	50 » » — — — — 100 »
1 » » — — — — 4000 »	200 » » — — — — 50 »
1 » » — — — — 3000 »	3000 » » — — — — 10 »

az összes nyeremények készpénzben fizetettnek ki.

A húzás visszavonhatatlan **1896 évi december hó 28-án** Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 2 frtall o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a lottó-igazgatásnál Budapesten (Pest, fővámház, felemelet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamint lottó-, ső- és adóhivatálnál, a legfőbb postahivatálnál, a bécsi »Merkur«-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyjáruól közeget.

Budapesten, 1896 október hó 4-én.

M. kir. lottó-igazgatóság.